

“ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମକୁ ଏବେ ଶବ୍ଦଠାରୁ ଉଦ୍ଧୃତକୁ ଯିବାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ମୁଖରେ ଶିବ-ଶିବ କହିବାର ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍ଟକୁ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯିବ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ - କାହିଁକି?

ଉତ୍ତର:- କାରଣ ଏକମାତ୍ର ବାବାଟ୍ଟକୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ପତିତରୁ ପାବନ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି, ବାକି କେହି ବି ଦେହଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ପାବନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମକୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରୁଛ, ଯେତେ ଅଧିକ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଶକ୍ତି ମିଳିବ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ବାହାରିଯିବ ।

ଶୀତ:- ଓମ୍ ନମୋ ଶିବାୟ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ସିକିଲିଏ ସନ୍ତାନମାନେ ଭକ୍ତିର ମହିମା ଶୁଣିଲେ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମହିମା ଗାୟନ କରୁଥିଲ । ଏବେ ମହିମା ଗାୟନ କରୁନାହିଁ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହିମାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଯାହା ଭକ୍ତମାନେ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତୁମେମାନେ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଭକ୍ତ ଥିଲ, ଏବେ ତୁମଙ୍କୁ ଭଗବାନ ମିଳିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ସମୟରେ ତ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କିପରି ପାଠ ପଢ଼ାଇବେ? ଏହା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ହଁ, ବାବାଙ୍କୁ ପାଠ ନିଶ୍ଚୟ ପଢ଼ାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ କାହିଁକି ନା ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରଦରଶନୀରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ପରବପରବାଣୀ ଶୁଦ୍ଧିକରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିପାରିବ । ତୁମକୁ ନିଜ ପାଇଁ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଶିବଶକ୍ତି, ମହାରଥୀ ସେନା ଅଟ, ତୁମେ ଆଉ କିଛି ଭରିଲୁ ଆଦି ଶିଖୁନାହିଁ । ତୁମେ ବୁଝାନ୍ତି ଭରିଲୁ ଶିଖୁଛ । ଭାରତର ଏହି ଭରିଲୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଭରିଲୁ । ଆତ୍ମାକୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ନେବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ଲଢେଇର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ନେଉଛ, ଏଥିରେ ଲଢେଇର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଭକ୍ତରାଧିକାରୀ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କର ହୋଇ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କର ମତ ଲଢେଇ ଆଦି ନୁହେଁ । ବାବା କେବଳ କହୁଛନ୍ତି - ମିଠା-ମିଠା ପିଲାମାନେ ତୁମେ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ଥିଲ, ରାଜତ୍ଵ କରୁଥିଲ ଏବେ ତୁମର ସ୍ଵପ୍ନ ଆସିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ନିଜର ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି ଖୁବ୍ ଜନ୍ମ ମନୁଷ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି । ଖୁବ୍ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମ ଏହା ତ କାହାଣୀ ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯାହାକୁ ଯାହା ଆସିଲା ତାହା ପଢ଼ିଚାଲିଥାନ୍ତି । ତ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ତାହା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଅଟ । ସତ୍ସମ୍ପର୍କ ତରେତା ଯୁଗରେ ଭକ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ଅଲଗା, ଜ୍ଞାନ ଅଲଗା । ତୁମମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ଋଷି ମୁନିଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବି ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ସୁଖ ଅଲଗା, ଦୁଃଖ ଅଲଗା । ସୁଖ ବାବା ଦେଇଥାନ୍ତି, ଦୁଃଖ ରାବଣ ଦେଇଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଯିଏକି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ଥିଲ, ଏବେ ଖୁବ୍ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଶୁଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଛ । ବାବା ସମଗ୍ର କରାଇ ଦେଉଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଥିଲ । ତୁମେମାନେ ଖୁବ୍ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ, ତୁରୁ ବୁଦ୍ଧି, ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ବାଲାଟ୍ଟକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି ବା ଶରେଷ୍ଠ ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଉଛି । ତମୋପ୍ରଧାନକୁ ନୀଚତ ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଉଛି । ନୀଚତବୁଦ୍ଧି ବାଲା ଭରତ ବୁଦ୍ଧି ବାଲାଙ୍କ ଆଗରେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲ ଯେ ଆମେ ହିଁ ଭରତ ଥିଲୁ, ଏବେ ଆମେ ହିଁ ନୀଚତ ହୋଇଛୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବେ ସିଏ ହିଁ ସତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବେ । ଖୁବ୍ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀମାନେ ହିଁ ନେବେ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଯେ ଯେବେ ଆମେ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ଥିଲୁ ପବିତ୍ର

ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ । ପତିତ ଆତ୍ମା କ'ଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ସେମାନଙ୍କର ମହିମା ଦେଖ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ସର୍ବବଶୁଣ ସମ୍ପଦନ... ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ୧୪ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀମାନଙ୍କୁ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କୁହାଯିବ । ୧୪ କଳାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷର ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷର ୧୬ କଳା ବାଲାଙ୍ଗ ପାଇଁ ଲେଖାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛ ।

ଏକଥା ଧିଳାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅତି ସହଜ ଅଟେ, ଏହାଠାରୁ ସହଜ ଆଉ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ନା । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଧିଳାମାନେ ଭକ୍ତିରେ ଧକ୍କା ଖାଇ-ଖାଇ ଥିବା ଯିବେଣି ସେଥିପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ରହିଛି ଯେ ଦୁର୍ଗୋପଦୀଙ୍କର ପାଦ ଦବାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ବୁଢ଼ୀ-ବୁଢ଼ୀ ମାତାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଭକ୍ତିରେ ଧକ୍କା ଖାଇ ଖାଇ ଥିକିଯାଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଥକ୍କାପଣ ଦୂର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ରାମ-ରାମ ଜପି, ମାଳା ଗଢାଇଥାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପାଦପ୍ରୀତି ସହିତ ମଧୁ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା । ପାଦପ୍ରୀତି ମଧୁ ବାଇବେଲ୍ ନେଇ ବୁଝାଇଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଖର୍ଚ୍ଚିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ମାଳା ଆଦି ଗଢାଇବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଶିବ-ଶିବ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବାର ନାହିଁ । ଆମକୁ ତ ବାଣୀରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ବହୁତ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବଢାଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଖାଦ୍ୟ ବାହାରିଯିବ ଏବଂ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ପଦମ ଫୁଲର ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି । ତା'ର ମଧୁ ପାଣି, ପତ୍ତ, ନାଡ, ପତ୍ର, କଢ ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥାଏ । ତଥାପି ବି ସିଏ ନିୟାମ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଲିପ୍ତ ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ପରିଷ୍କାର ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତୁମେମାନେ ବି ବିଷୟ ସାଗରରେ ରହି ନିୟାମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୁହ । ଏହା ବିଷୟ ସାଗର ଅଟେ, ଏହାକୁ ନଦୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ।

ତୁମେମାନେ ଏବେ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହେଉଛ, ଏହି ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ମହାରାଜକୁମାର ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମେମାନେ ତ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର, ପୁତ୍ର ଅଥବା କନ୍ୟା ଉଭୟଙ୍କର ଆତ୍ମାକୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାପର ସମ୍ପତ୍ତି କେବଳ ପୁତ୍ରକୁ ମିଳିଥାଏ, କନ୍ୟାକୁ ନୁହେଁ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବରଦା ମିଳିଥାଏ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା କରିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବ । ପ୍ରଦରଶନୀରେ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ ପୁଣି ତା'ପରେ ରହିଛି ବାବାଙ୍କର ବରଦା । ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ ଯେ ଇଏ ତୁମର ବେହଦର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଉଗ୍ରବାନ ଏକ ଅଟନ୍ତି - ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର ବି ଉଗ୍ରବାନ ନୁହଁନ୍ତି, ଏମାନେ ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଉଗ୍ରବାନ ପତିତ-ପାବନ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ମହିମା ହିଁ ଅଲଗା । ଆଦିକାଳି ପ୍ରଦରଶନୀରେ ତରିମୁରତି ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ସିଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା । ତାଙ୍କଠାରୁ ବରଦା ମିଳିଥାଏ । ସିଏ ତ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ବରଦା କିପରି ମିଳିବ! ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ରଚୟିତା । ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ଶଙ୍କର ମଧୁ ତାଙ୍କର ରଚନା ଅଟନ୍ତି । ରଚନାକୁ ରଚୟିତାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବରଦା ମିଳିପାରିବ । ସିଏ ତ ନିରାକାର ପିତା ଅଟନ୍ତି ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରଦା ଦେଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ରଚୟିତା ଜଣେ, ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦଗତି ଦାତା ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ବିଦ୍ୱାନ ପଣ୍ଡିତ ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ନିଜେ ହିଁ ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ସର୍ବଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଛି ଏବଂ ତୁମକୁ ତା'ର ସାରାଂଶ ବୁଝାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସାମଗ୍ରୀ ଯାହାକି ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ରହିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସିଦ୍ଧିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କ ସାଥରେ ଯୋଗ ଲଗାଇବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛୁ, ତେବେ ସିଏ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହେଲେ ନା । ସିଏ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ଯେତେ ଅଧିକ ମନେ ପକାଇବ ସେତେ ଶକ୍ତି ମିଳିବ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ବାହାରିଯିବ । ତୁମର ଦିନ-ରାତି ଏହି ଚିନ୍ତା ରହିବା ଦରକାର ଯେ କିପରି ପତିତରୁ ପାବନ, ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବୁ । ମାୟାର ତୁମ୍ଭ ଆସିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଖବରଦାର ରହିବା ଦରକାର । ତୁମର ମାୟା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି । ଫାଲତୁ

ବିକଳ୍ପ ବହୁତ ଆସିବ । ଯାହା କେବେ ଅନ୍ତଃଜ୍ଞାନ କାଳରେ ଆସି ନ ଥିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ତୁମେ ଯୁବ୍ଧ ଭୂମିରେ ଅଛ । ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ଭାରତର ଯୋଗ ପୁରସ୍କୃତ ଅଟେ । ଯୋଗ ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହିପରି ଆଉ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଭଗବାନଙ୍କର ରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁ ଆଡେ ଦେଖୁଛ - ପରମାତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ରହିଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ଆତ୍ମା ଅଟ, ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରୁଛ । ଯଦି ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ପରମାତ୍ମା ଜନ୍ମ-ମରଣ ଚକ୍ରରେ ଆସୁଛନ୍ତି? ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ । ଆତ୍ମାରେ ଭଲ ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ରହିଥାଏ । ଭଲ ସଂସ୍କାରବାଲାଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରିଥାନ୍ତି । ମନ୍ଦ ସଂସ୍କାର ବାଲାଙ୍କୁ ପାପୀ ନୀଚ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ବାବା ପବିତ୍ର ହେବାର ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ମନ, ବଚନ, କର୍ମରେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । କୌଣସି ବି ବିକରମ୍, ଚୋରୀ ଆଦି କରିବାର ନାହିଁ । ଯଦି କେଉଁଠାରେ ମିଛ କହିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ରାୟ ନିଅ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପାପ ହେଉଛି - କାମ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା, ଏବେ ତାକୁ ବନ୍ଦ କର ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ହାତରେ କାମ କରି ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ମୋ ସହିତ ଲଗାଅ । ବାବା ସର୍ବଜନ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ରୋଗ ଏକାପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ପୂର୍ବ ପାଦରେ ପଚାରିବା ଦରକାର । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବହୁତ ଉଚିତ ଅଟେ । ଅମରନାଥଙ୍କର ଯାତ୍ରାକୁ ଗଲେ କହନ୍ତି ଅମରନାଥଙ୍କର ଦୟା, ବଦ୍ରିନାଥଙ୍କର ଦୟା । ହେ ବଦ୍ରିନାଥ ଆମର ରକ୍ଷା କରିବେ । ଏବେ ତୁମର ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା ଆଦି କିଛି କରିବାର ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନର କଥା ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହିଁ ପାର୍ବତ ରହିଛି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଜୀଙ୍କ ସାଥୀରେ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ଅଟ । ଯିଏ ଯେତେ ପାଠ ପଢ଼ିବେ ସେତେ ଉଚିତ ପଦ ପାଇବେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ବାହାଦୁରୀ ନାହିଁ । ବାହାଦୁରୀ ଜଣଙ୍କର ହିଁ ରହିଛି, ଯିଏ ସର୍ବ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଦଗତି ଦେଉଛନ୍ତି । ସବୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ପାର୍ବତ ମିଳିଛି । ୫ ଡକ୍ଟରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ତାହା କରିବାକୁ ହେବ । ପୃଥିବୀକୁ ଓଲଟ ପାଲଟ ହେବାର ଅଛି, ବିନାଶ ତ ହେବାର ଅଛି । ତୁମର ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ପାର୍ବତ ରହିଛି, ଏଥିରେ ବଡ଼ କଥା କ'ଣ ଅଛି । ତୁମେ ରାଜତ୍ଵ କରି-କରି ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଥିଲ? ଇନ୍ଦ୍ର ନଟ୍ ଏ ପେନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେଉଛ । ଏହା ତୁମର ପାର୍ବତ ଅଟେ, ତଥାପି ବି ଆମକୁ ଏହିପରି ହିଁ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିରେ ବାହାଦୁରୀ ଅଥବା ମହିମାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏହିପରି ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସି ନିଜର ପାର୍ବତ କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ବହୁତ ଅତିରଞ୍ଜିତ କରି ମହିମା କରୁଛନ୍ତି, ସେ କାମ ଆମେ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ଏହି ଡ୍ରାମାର ରହସ୍ୟ ତ ବହୁତ ରମ୍ୟ ଅଟେ! ଯାହାକୁ କେହି ନାହିଁ ନାହାନ୍ତି । ବାବା ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବୁ! ଏହା ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ଏପରି ନିଜ ସହିତ କଥା ହୁଅ । କୌଣସି ଅଭିନେତା ଭଲ ଅଭିନୟ କଲେ ତାଲି ମାରିଥାନ୍ତି । ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛୁ ମିଠା ବାବାଜୀଙ୍କର, ଶିବବାବାଙ୍କର ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନୟ ଅଟେ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ବାବାଜୀଙ୍କ ସାଥୀରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଭିନୟ କରୁଛୁ । କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ବି କାହା-କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ, ତେବେ ଏଥିରୁ ବୁଝିଯାଅ ଯେ ଆମ ରାଜଧାନୀରେ ଏହାଙ୍କର ଆସିବାର ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ପୁଣି ଦେବତା ହେବେ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ପୂଜା ଆଦି ସବୁ ହେବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନାଦି ପାର୍ବତ ମିଳିଛି । ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ, ଯାହା ନିରନ୍ତର ଯୁରୁଛି । ଭଗବାନ ଏକ, ସୃଷ୍ଟି ବି ଏକ । ସେହି ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛନ୍ତି, ଦେଖିବା ଚନ୍ଦ୍ରରେ କ'ଣ ଅଛି! ତା ଉପରେ କ'ଣ ଅଛି! ତା ଉପରେ ରହିଛି ସୃକ୍ଷମବତନ । ସେଠାରେ କ'ଣ ଦେଖିବେ? ଲାଇଟ୍ ହିଁ ଲାଇଟ୍ ରହିଛି । ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି - ବିଜ୍ଞାନର ମଧ୍ୟ ସୀମା ରହିଛି ନା । ମାୟାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି! ବିଜ୍ଞାନ ସୁଖ ପାଇଁ ବି ଅଟେ ତ ଦୁଃଖ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ସେଠାରେ ବିମାନ କେବେ ତଳକୁ ଖସିପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଦୁଃଖର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଚୋର ଲୁଟି ନେଉଛନ୍ତି । ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଉଛି । ସେଠାରେ ଘର ବହୁତ ବଡ଼-ବଡ଼ ହେବ । ସାରା ଆରୁ ଯେତିକି ଜାଗା ଅଟେ ଜଣେ-ଜଣେ ରାଜାଙ୍କର ସେତିକି ଜାଗା ଥିବ । ତୁମେମାନେ ଆସିଛ ସ୍ଵର୍ଗବାସୀ ହେବା ପାଇଁ । ଯଦି ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ଖାଦ୍ୟ ବାହାରିଯିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମିକା

ଅଟ, ଏବେ ତୁମକୁ ପ୍ରେମିକ କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ସେଠାରେ ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ ଦୁନିଆ ହେବ, ଏହା ହେଉଛି ଭରଷାଚାରୀ ଦୁନିଆ । କେତେ ବି.କେ. ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ନେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷା ନିଅ । ଯଦି ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବ ତେବେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଝ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ବାବା ସ୍ୱର୍ଗ ରଚନା କରିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗରେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ କମ୍ ରହିବେ, ତେବେ ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ । ନିଜ ଭିତରୁ ଖରାପ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ବାହାର କରି ଏବେ ଭଲ ସଂସ୍କାର ଗୁଡିକୁ ଧାରଣ କରିବାର ଅଛି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବିକର୍ମ ନ ହେଉ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ରଖିବାର ଅଛି ।

(୨) ଏହି ବିଚିତ୍ର ଭ୍ରାମାରେ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ନିଜେ ନିଜ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାର ଅଛି ଯେ ମୁଁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ପାର୍ଟି କରୁଛି । ମୋର ପାର୍ଟି (ଅଭିନୟ) କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନରେ ସମାନତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସର୍ବଶକ୍ତି ସମ୍ପଦନ୍ନ ଭବ ।
ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ସଦାସର୍ବଦା ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତର ରୂପରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ବରଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯଦି ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିଥିବ ତେବେ ବିଜୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସମ୍ପ୍ରତି ରହୁଛି ଯେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ବାବା ଆମ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ କେବେ ବି କୌଣସି କଥାରେ ବିଚଳିତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପୁରୁଷାରଥୀ ଜୀବନରେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଖୁସିରେ ରହୁଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଜିଗାରା:- ପରୋପକାରର ଭାବନାରେ ସମ୍ପଦନ୍ନ ହୋଇ ଅପକାରୀର ମଧ୍ୟ ଉପକାର କର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏଭଳି ପରୋପକାରୀ ସଂଗଠନ ଆବଶ୍ୟକ ଯେଉଁମାନେ କି ସର୍ବଦା ଦେଇ ଚାଲିଥିବା ଦାତା ହୋଇଥିବେ । ଯେପରି ସମ୍ପଦନ୍ନ ରାଜାମାନେ ସର୍ବଦା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଚାଲିଆଆନ୍ତି । ସମ୍ପଦନ୍ନ ରାଜାମାନଙ୍କର ହାତ କେବେ ବି ନେବାର ହାତ ହୋଇ ନ ଥାଏ ଦେବାର ହାତ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆର ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜା ହୋଇ ଦାତା ରୂପରେ ପାର୍ଟି କରିବ, ତେଣୁ ଏବେଠାରୁ ସେହି ସଂସ୍କାର ନିଜ ଭିତରେ ଭରିନିଅ ।